

Od pondělí 8.6.2015 se uskutečnil týdenní cykloturistický kurz NÁS děvčáků. S námi jel, jako tradičně, zkušený cykloturista pan ředitel a naše milá paní učitelka Luňáčková. Odjezd byl v 9:00 od školy. Když jsme všichni dojeli ke škole, proběhla poslední kontrola kol a první legendární fotky nejen nás účastníků, ale i našich obřích zavazadel, která za námi svázelo doprovodné vozidlo pí.uč.Kallerové a p.uč.Kryla. Za jejich ochotu jim děkujeme...J

První trasa vedla ze Šumvaldu do hanácké metropole Olomouc, cesta měla být dlouhá 40km, ale my jsme samozřejmě nadšeni najeli o dalších 20km víc. Při této cestě jsme navštívili jeskyni Podkovu, kde nás čekalo děsivé, avšak vtipné putování tmou mezi žábami a netopýry. Dále jsme jeli do Litovle, kde nám pan ředitel s paní učitelkou zařídili prohlídku Litovelské věže. Poté jsme již jeli do našeho jednodenního domova-Olomouce.

V úterý naše cesta směřovala na sever do Zábřeha. Při cestě jsme v Litovli vzali pod svá „řídítka“ Janču Gerhátovou. Cestou z Litovle do Loštic se stal první defekt a to paní učitelce Luňáčkové. Najela šikovně na kámen a způsobila si tím tak osmu kola. Vše pan ředitel s pomocí Toma Wiedermanna opravili a mohlo se jet dál. Těsně před příjezdem do Loštic se stala další nehoda, tentokrát panu řediteli, který si píchnul kolo na kamenité lesní cestě. Učitelům se to zdálo jako spiknutí a tak nás nařkli z toho, že jsme na cestu nastražili kameny a připínáčky. O chvíli později, když jsme jeli úzkou cestičkou, zašustila v křoví srnka a vylekala pana ředitele, který leknutím spadl z kola. V Lošticích jsme měli pocit, že jsou tvarůžky snad všude. J Tak jsme šťastně dojeli do Zábřeha, kde jsme strávili dvě noci.

Středa byla dnem odpočinkovým v Dolním Bušínově. Čekalo nás lanové centrum, minigolf a základy vodní turistiky. Když pan ředitel s panem učitelem Krylem nafoukli člun a dali jej na vodu, stala se taková vtipná věc. Veslaři Gabča Brachtlová a Tom W. spolu jeli na člunu a když se je pan ředitel snažil natočit, tak uklouzl a stáhl s sebou do vody i Gabču. Tak si dopřáli koupel i s pulci.

Večer do tělocvičny přinesli učitelé varnou konvici v domnění, že si někdo uvaří čaj a tak se zeptali: „Chcete někdo něco uvařit?“ V tom se ozvala hladová Lucka Zatloukalová: „Jo, já si dám svíčkovou.“ Samozřejmě jsme všichni dostali záchvat smíchu z představy instatní svíčkové v hrnku.

Čtvrtek byl snad nejděsivějším dnem vůbec-čekal nás kopec z Nového Malína do Mladoňova. Než jsme se však vydali na hrozivý kopec navštívili jsme letiště Šumperk a přehradu Krásno... Všichni jsme kopec zvládli, ať už s pomocí nebo bez, ale naprosto všichni proklínali v duchu všechny kopce světa. Naštěstí to, co jsme vyjeli, jsme i sjeli a dojeli jsme až do Mostkova. Tam jsme se občerstvili a vydali se do našeho milovaného Šumvaldu, kde jsme přespali.

Pátek byl posledním a nejkratším dnem. Jeli jsme k nedalekým Rešovským vodopádům, kam s námi jela i Lenča Hodulíková... Lezli jsme přes kameny ve vodě a přes skály. Bohužel Lucce Z. začala téct krev z nosu, tak začalo rychlé shánění kapesníků a velké dobrodružství. J Naštěstí krev téci přestala, tak jsme šli zpátky ke kolům. Z Rešáků jsme unaveni a opálení od sluníčka konečně jeli domů. Při našem putování po Litovelském pomoraví jsme najeli zhruba neuvěřitelných 200km.

Cykloturistický kurz jsme si všichni moc užili a zůstalo nám z něj spoustu vtipných a krásných vzpomínek, za které děkujeme našim cyklo-pedagogům a také V. Gerhátovi za poskytnutí doprovodného vozidla J

## **ZŠ Šumvald > Cykloturistický kurs 9. ročník (8.6. - 12.6.2015)**

Napsal uživatel Mgr. Radomil Kryl, zástupce ředitele školy  
Úterý, 30. červen 2015

---

Daniela Kyselá, 9. třída